

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/36/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010620
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3818010620.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému ml. (v čase činu) O. L., nar. XX.X.XXXX v X., trvale bytom L., J. L. č. XXX/XX, trestne stíhaného pre pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 7. októbra 2020 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 28. januára 2019, sp. zn. 1T/123/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 28. januára 2019, sp. zn. 1T/123/2018 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný O. L. podľa § 285 písm. a) Tr. por. sa oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza, č. 2Pv 320/17-3307-44 zo dňa 26.9.2018, doručenú Okresnému súdu Prievidza dňa 1.10.2018, pre skutky obžalobou kvalifikované ako pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., ktorých sa mal obžalovaný dopustiť tak, že:

1) v presne nezistený deň v septembri 2015 v presne nezistenom čase v odpoľudňajších hodinách za obcou L. na lúke v kríkoch maloletú K. D., nar. XX.X.XXXX chytal za boky, krk, prsia, následne jej rozopol zips na nohaviciach a snažil sa rukou do nej vniknúť, čo maloletá odmietala s tým, že to nechce, že nemá ani 15 rokov a chce zostať ešte pannou, po čom ju nahovoril na orálny styk, s čím súhlasila a následne ho orálne uspokojila tak, že jeho pohlavný úd mala v ústach, pohybovala ním, hoci vedel, že ešte nemá 15 rokov;

2) pravdepodobne dňa 14.9.2015 alebo 12.10.2015 v presne nezistenom čase od 13.50 hodiny do 16.15 hodiny v L. na ulici J. L. číslo XXX, vo vchode číslo XX, v obývačke bytu číslo X vykonal s maloletou K. D., nar. XX.X.XXXX, s jej súhlasom pohlavný styk, hoci vedel, že ešte nemá 15 rokov.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor odvolanie ihneď po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Dodatočne prokurátor odvolanie odôvodnil nasledovne:

„Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/123/2018-273 zo dňa 28.1.2019 bol obžalovaný ml. O. L. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby sp. zn. 2Pv 320/17/3307-44, pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

Súd napadnutý výrok o oslobodení odôvodnil tým, že vzhľadom na výpoveď obžalovaného, prehranú výpoveď poškodenej maloletej K. D., výpoveď poškodenej W. U., výpoveď svedkyne Q. L., výpoveď znalca L.. H. X. a zabezpečené listinné dôkazy nemal preukázané, že by sa obžalovaný dopustil skutkov, ktoré sú mu v obžalobe kladené za vinu. Súd v danom prípade poukazuje na tú skutočnosť, že obžalovaný počas celého priebehu konania popiera spáchanie trestnej činnosti, pričom na druhej strane je síce usvedčovaný výpoveďou poškodenej mal. K. D., avšak aj s poukazom na rozpory v jej výpovedi a tiež s poukazom na správu z Resocializačného strediska K. vzal súd jej výpoveď ako nedôveryhodnú, pretože podľa názoru súdu nebola v súlade s vykonaným dokazovaním a súd vzhľadom na to, že

neexistuje žiadny priamy dôkaz ani nepriame dôkazy, ktoré by v súhrne utvárali ucelenú reťaz dôkazov a ktoré by obžalovaného z konania usvedčovali, sledujúc zásadu in dubio pro reo v plnom rozsahu obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

S odvolaním napadnutým výrokom rozsudku si dovoľím nesúhlasiť.

V predmetnej trestnej veci mám za to, spáchanie stíhaných skutkov je dostatočne preukázané výsluchom poškodenej maloletej K. D., listinnými dôkazmi a čiastočne aj nepriamym dôkazom výpoveďou W. U.. Rovnako mám za to, že vierohodnosť maloletej K. D. nebola žiadnym zásadným spôsobom spochybnená.

Poškodená maloletá K. D. podrobne popísala spôsob zoznámenia, priebeh a okolnosti oboch skutkov. V prípade druhého skutku poškodená detailne opísala zariadenie a prostredie bytu, v ktorom býval obžalovaný v čase spáchania skutku. Poukazujem aj na to, že poškodená dokonca opísala spôsob zabezpečenia vchodových dverí do bytu obžalovaného, pričom mám za to, že takýto detail nemohla spozorovať počas videohovorov s obžalovaným, ale jedine tak, že v tomto byte bola. Pokiaľ ide o absenciu iného priameho dôkazu, usvedčujúceho obžalovaného, mám za to, že je úplne prirodzené, že okrem výpovede poškodenej neexistuje žiadny iný priamy usvedčujúci dôkaz, nakoľko skutok uvedený v bode 1/ obžaloby sa stal vo voľnej prírode, v izolovanej časti extravilánu obce s nízkou frekvenciou ľudskej aktivity, zatiaľ čo druhý skutok, uvedený v bode 2/ obžaloby sa stal v byte obžalovaného, teda na mieste, kde práve obžalovaný rozhodoval, kto tam bude prítomný a je prirodzené, že obžalovaný si dal záležať na tom, aby sa v čase spáchania skutku v jeho byte nenachádzal nikto iný.

Mám za to, že ako nepriamy dôkaz, usvedčujúci obžalovaného možno vyhodnotiť aj výpoveď W. U., matky maloletej poškodenej K. D. Táto sa síce o skutkoch dozvedela až na polícii v čase výpovede svojej dcéry, avšak svedkyňa uviedla, že si spätne uvedomuje, že v období, keď malo dôjsť ku skutkom, spozorovala na správaní svojej dcéry zmeny, keď táto sa začala na dlhší čas zatvárať v kúpeľni, pričom ju niekoľkokrát našla sedieť v sprche s tým, že na ňu tiekla voda a vyzeralo to akoby chcela maloletá K. D. zo seba zmyť špinu.

Rovnako tak je potrebné poukázať na správu Základnej umeleckej školy I. U. v L., z ktorého vyplýva, že dňa 14.9.2015, teda v čase spáchania skutku, uvedeného v bode 2/ obžaloby, poškodená maloletá K. D. nebola prítomná na vyučovaní.

Z uvedeného mám za to, že nie je na mieste pochybovať o vierohodnosti výpovede poškodenej maloletej K. D. Hoci poškodená má svoju povesť a minulosť, neexistuje jediný relevantný dôvod neveriť jej v tejto konkrétnej trestnej veci. Aj osoby so zlou povesťou, resp. osoby so zlým správaním sa môžu stať obeťami trestnej činnosti. Uvedené platí o to viac, že v zmysle znaleckého posudku č. 123/2017, vypracovaným znalcom L.. H. X., je všeobecná psychologická vierohodnosť poškodenej zachovaná a špecifická psychologická vierohodnosť je u poškodenej v zásade zachovaná.

Vzhľadom na obsah vyššie uvedených dôkazov nemožno súhlasiť s názorom súdu, že spáchanie stíhaných skutkov nepreukazuje žiaden priamy dôkaz a ani nepriame dôkazy, ktoré by v súhrne utvárali ucelenú reťaz dôkazov a ktoré by obžalovaného z konania usvedčovali. Zo spáchania skutkov obžalovaného priamo usvedčuje poškodená maloletá K. D., nepriamo matka poškodenej a uvedené listinné dôkazy. V prospech obžalovaného svedčí len jeho vlastná výpoveď, ktorú ale hodnotím ako tendenčnú a účelovú. Konštatovať nevierohodnosť výpovede poškodenej je možné len za predpokladu, že výpoveď by bola v rozpore s niektorým z vykonaných relevantných dôkazov. V danom prípade tomu tak nie je. Výpoveď poškodenej je v rozpore s jediným dôkazom a to s výpoveďou obžalovaného, ktorú však možno vyhodnotiť ako tendenčnú v úmysle zbaviť a trestnoprávnej zodpovednosti.

Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd Trenčín podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil výrok o oslobodení obžalovaného spod obžaloby v rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/123/2018 zo dňa 28.1.2019 pre chyby v napadnutom výroku rozsudku preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry sa stotožnil s odvolaním, ako aj jeho písomnými dôvodmi a navrhol mu vyhovieť. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zameral aj na prípadné

chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého výroku oslobodzujúceho rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Z odvolania prokurátora a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o nepreukázaní spáchania skutkov, pre ktoré bola aj na obžalovaného v prejednávanej veci podaná obžaloba. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor teda namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov, v ktorom pochybení videl prokurátor podľa dôvodov jeho odvolania vadu, spočívajúcu v nevyporiadaní sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. aj na základe aplikácie zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“ bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu, uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Z vyššie citovaného obsahu odôvodnenia odvolania odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch odvolania nenamietal, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by

bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa len domáha vyvodenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodiť z vykonaných dôkazov (ustáliť skutkové závery z tvrdení poškodenej, na ktoré v dôvodoch odvolania poukazuje). Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmavať správnosť postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd nemá právomoc udeľovať súdu prvého stupňa záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav veci a aké konkrétne závery má z vykonaných dôkazov vyvodiť). Odvolací súd môže upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vypořiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvodenia ktorých sa domáhal prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj záver o nepreukázaní skutku, pre ktorý je obžalovaný je trestne stíhaný, má úplnú oporu v obsahu vykonaného dokazovania, nakoľko dôvody, ktorými odôvodňoval, prečo nedospel k záveru o jednoznačnom a nepochybnom preukázaní spáchania skutkov obžalovaným, majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že okresný súd v napadnutom rozsudku nikde neuviedol, že by sa skutky nepochybné nestali, ale uviedol len to, že vykonané dôkazy bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú, že by sa tieto skutky stali. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu pri ustáľovaní svojich skutkových záverov postupoval v súlade aj s ustálenou súdnou praxou, podľa ktorej ak súd stojí pred úlohou zhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných dôkazov, nemôže nevierohodnosť jedného z týchto dôkazov odôvodniť len okolnosťami, ktoré svedčia o vierohodnosti druhého dôkazu (viď R 6/1970). Pokiaľ okresný súd v konečnom dôsledku pri svojom rozhodnutí vychádzal z výpovede obžalovaného, konal tak na základe aplikácie zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“, na čo výslovne poukázal aj v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd na základe svojho postupu pri hodnotení dôkazov dospel k záveru, že na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy nie sú podľa jeho názoru dostatočné na to, aby mohol na týchto dôkazoch založiť svoje neochvejné a nepochybniteľné presvedčenie o vine obžalovaného zo spáchania skutkov, pre ktoré bola na neho podaná obžaloba. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, vysvetlil, prečo ho výsledky vykonaného dokazovania nepresvedčili bez akýchkoľvek pochybností o preukázaní spáchania skutkov obžalovaným. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd nezistil prokurátorom v odvolaní namietanú existenciu väd napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodenej, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,

- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomu uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.